

ною, ця угода включає трансформацію і домовленість відносно 2025 року, де зазначено, що Україна має наблизити своє законодавство до законодавства ЄС та інплементувати в своє законодавство положення приблизно 350 декретів, регламентів та рішень, а також розробити порядок та процедуру їхнього втілення в життя.

Таким чином, вважаємо, що сучасне законодавство, і не тільки господарський, підприємницький сегмент у правовому сенсі змінить в будь-якому випадку деякі законодавчі погляди на формування саме підприємницької діяльності і спечені більше уваги саме розумінню зовнішньоекономічної діяльності, Україна як держава ЄС повинна зовсім по іншому сформулювати деякі законодавчі погляди на сучасні речі, і це стає подальшою парадигмою для нашого суспільства.

Нові тенденції та умови соціально-економічного і політичного розвитку суспільства зумовлюють потребу в розробці та впровадженні нових підходів щодо правового регулювання господарських відносин, безперервної модернізації господарського законодавства, яке має відповідати потребам сьогодення. І в цьому контексті головним завданням сьогодення є трансформація норм щодо відповідальності суб'єктів господарювання за вчинення проступків у сфері господарських правовідносин.

TYPES AND FORMS OF ENTREPRENEURSHIP

Kazyieva L.S., student

*Scientific supervisor: Kalgulova R.Zh., Ph.D., Professor
KazADI named after LB. Goncharov (Almaty)*

According to the Entrepreneurial Code of the Republic of Kazakhstan, business entities are citizens, oralmans and non-state commercial legal entities engaged in entrepreneurial activities (private business entities), state enterprises (state busi-

ness entities). An individual who is a business entity is registered as an individual entrepreneur in the manner prescribed by this Code. A legal entity that is a business entity can be created in the organizational and legal form provided for by the Civil Code of the Republic of Kazakhstan [1].

Depending on the average annual number of employees and average annual income, business entities fall into the following categories:

- small businesses, including micro-businesses;
- medium-sized businesses;
- large business entities.

The classification of business entities into categories is used for the following purposes:

- state statistics;
- providing state support;
- application of other norms of legislation of the Republic of Kazakhstan.

For the purposes of state statistics, only the criterion of the average annual number of employees is used [1].

For the purposes of providing state support and applying other norms of the legislation of the Republic of Kazakhstan, two criteria are used: the average annual number of employees and the average annual income.

The average annual number of employees of business entities is determined taking into account all employees, including employees of branches, representative offices and other separate divisions of a given entity, as well as the individual entrepreneur himself.

Average annual income is considered to be the sum of the total annual income or income of business entities applying, in accordance with the tax legislation of the Republic of Kazakhstan, a special tax regime based on a patent or a simplified declaration, for the last three years, divided by three.

State support programs for private businesses may provide for other criteria.

Small businesses are individual entrepreneurs without the formation of a legal entity and legal entities engaged in business, with an average annual number of employees of no more than one hundred people and an average annual income of no more than three hundred thousand times the monthly calculation index established by the law on the republican budget and valid as of January 1 of the corresponding financial year.

Micro-entrepreneurship entities are small businesses engaged in private entrepreneurship, with an average annual number of employees of no more than fifteen people or an average annual income of no more than thirty thousand times the monthly calculation index established by the law on the republican budget and effective as of January 1 of the corresponding financial year.

For the purposes of state support and the application of other norms of legislation of the Republic of Kazakhstan, small businesses, including micro-entrepreneurship, cannot be recognized as individual entrepreneurs and legal entities that carry out:

1) activities related to the trafficking of narcotic drugs, psychotropic substances and precursors;

2) production and (or) wholesale sale of excisable products;

3) activities for storing grain at grain collection points;

4) holding a lottery;

5) activities in the field of gambling business;

6) activities related to the circulation of radioactive materials;

7) banking activities (or certain types of banking operations) and activities in the insurance market (except for the activities of an insurance agent);

8) auditing activities;

9) professional activity in the securities market;

10) activities of credit bureaus;

11) security activities;

12) activities related to the circulation of civilian and service weapons and ammunition for them.

Individual entrepreneurs and legal entities carrying out activities specified in this paragraph are classified as medium-sized businesses, and if they meet the criteria, they are classified as large businesses.

For private businesses, in accordance with the tax legislation of the Republic of Kazakhstan, who are payers of the gambling business tax, fixed tax and unified land tax, the criterion of the number of employees is used.

Medium-sized businesses are individual entrepreneurs and legal entities engaged in business.

Subjects of large businesses are individual entrepreneurs and legal entities engaged in business and meeting one or two of the following criteria: the average annual number of employees is more than two hundred and fifty people and (or) the average annual income is more than three million times the monthly calculation index established by the law on the republican budget and valid as of January 1 the corresponding financial year.

Analyzing foreign and domestic experience in the development of this sector, we can point out the following advantages of small businesses:

- faster adaptation to local economic conditions;
- greater independence of actions of small businesses, flexibility and efficiency in decision-making;
- relatively low operating costs, especially management costs;
- a greater opportunity for an individual to realize his ideas and demonstrate his abilities;
- lower requirement for initial capital and the ability to quickly introduce changes to products and production processes in response to the requirements of local markets;
- relatively higher equity capital turnover, etc.

References:

1. Entrepreneurial Code of October 29, 2015 (with amendments and additions as of April 19, 2024).

2. Dauranov I. We need a new strategy for the development of small and medium-sized businesses. *Bulletin of the Entrepreneur*. 2019. No. 10. Pp. 19-26.

3. Zimnikov A.M. Strategy for the development of small and medium-sized businesses. *Bulletin of the Entrepreneur*. 2018. No. 2. Pp. 17-21.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКО-ДОГОВІРНИХ ВІДНОСИН

Леонтьєва Л.В., канд. юрид. наук, доцент

Анненко А.В., здобувач вищої освіти

Охрімова В.І., здобувач вищої освіти

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

При розгляд і комерційних договорів велике значення має принцип свободи договору, який полягає насамперед у вільному волевиявленні сторін. Хоча контрагенти юридично рівні між собою, кожен з них має свої права та обов'язки. Іншими словами, саме ці відносини містять всі елементи, необхідні для самостійного волевиявлення та визначення необхідного кола елементів.

Питання господарських договірних відносин дуже чітко визначено в Цивільному кодексі України та Господарському кодексі України. Існує значна кількість праць на цю тему таких вчених, як А.П. Беляєва, О.А. Беяневич, О.М. Віник, А.В. Луць, В.К. Мамотова, В.С. Мартем'янов, В.В. Міраш, В.С. Щербина та інші.

Основою правового регулювання господарських договірних відносин є Цивільний кодекс України. Саме цей Кодекс регулює питання дійсності/недійсності правочинів (договорів), і ці два поняття до певної міри є тотожними. Однак Цивільний кодекс не визначає єдиного підходу до вирішення проблем господарсько-договірних відносин, що непросто, в ньому існують певні протиріччя, розбіжності і навіть неузгодженості. Це дає нам можливість стверджува-